

EVERYTHING'S CHANGED NOTHING'S CHANGED

www.duul.cz

dům umění
ústí nad labem

18. 11. 20—27. 02. 21

Výstava italského umělce Hannese Eggera připravená pro Dům umění Ústí nad Labem svým názvem odkazuje k performanci, kterou autor realizoval v září tohoto roku v Miláně. Pronajatý automobil s reklamními plochami v rámci této akce opakovaně projížděl kruhovými objezdy a divákům nabízel pohled na měnící se poselství definované jednoduchým textem **Everything's Changed — Nothing's Changed / Vše se změnilo — Nic se nezměnilo**. V centru jednoho z regionů silně postižených koronavirovou krizí Hannes Egger prostřednictvím své intervence do veřejného prostoru upozorňoval na dramatické posuny ve fungování společnosti reagující na pandemické ohrožení a zároveň nabízel naději spojenou s odhodláním čelit této neobvyklé situaci s důrazem položeným na respekt ke každému individuálnímu osudu i etickému rozměru vztahů uvnitř society jako celku.

A právě takový směr uvažování se stal východiskem při přípravě autorova projektu pro Ústí nad Labem, přičemž bylo stále více zřejmé, že ve střídajících se vlnách naděje a ohrožení, se nenávratně vzdaluje možnost využití pro jeho prezentaci tradiční výstavní formáty. Vnější, zdánlivě restriktivní vlivy se tak postupně začaly v tvůrčím procesu Hannese Eggera transformovat do podoby inspirativních a kreativních podnětů, které v konečném důsledku nejenom spoluurčily volbu vyjadřovacích i komunikačních strategií výstavy, ale také její konečné tematické zacílení. Autor přitom projekt realizoval výhradně distančně bez možnosti pracovat přímo na místě v Ústí nad Labem a důležitým aspektem tvarujícím jeho výslednou podobu se tak stala spolupráce s produkčním týmem Domu umění Ústí nad Labem.

Výstava **Everything's Changed — Nothing's Changed** je tedy budována na půdorysu hybridní struktury, přičemž její významná – participativní – část probíhá online ve virtuální podobě. Teprve výsledky této online komunikace potom tvoří základ pro následující fyzickou podobu výstavní prezentace, kterou ovšem

v návaznosti na koronavirovou situaci lze realizovat v uzavřeném galerijním prostoru či opět virtuálně. Výstava je vymezena bohatě strukturovaným participativním schématem rozprostřeným mezi uzavřenými společenskými a kulturními institucemi (školami, univerzitami, galeriemi, muzei, divadly, koncertními sály, hudebními kluby atd.) působícími především v Ústí nad Labem a jeho okolí, umělci z různých oborů, kteří nemohou v plném rozsahu uskutečňovat každodenní uměleckou praxi, a diváky, kteří v rámci open callu zasílají do pořádací instituce dopisy se svými příběhy spojenými s rokem 2020. Dočasně veřejnosti nepřístupné instituce přitom poskytují na základě vzájemné kooperace Domu umění Ústí nad Labem vybrané kusy aktuálně nepoužívaného nábytku, ze kterého Hannes Egger s produkčním týmem sestaví procesuální instalaci přístupnou přes výlohy galerie. Příběhy diváků reprezentující jejich pohled na události roku 2020 jsou s jejich souhlasem anonymně zveřejňovány přímo v Domě umění Ústí nad Labem i na jeho online platformách a zároveň tvoří zdroj pro vydání autorské umělecké publikace – jakési kroniky roku 2020 připravované k vydání ve formě výstavního katalogu. Hannes Egger potom také některé z takto získaných příběhů nabídne osloveným participujícím autorům – divadelníkům, hudebníkům, tanečnickům či audiovizuálním umělcům –, aby je interpretovali, přičemž tyto umělecké etudy budou zaznamenány a ve formátu krátkých videí představeny v rámci projekcí ve výlohách galerie i online.

Výstava Hannese Eggera v Domě umění Ústí nad Labem se tak stává platformou pro překonání komunikačních obtíží spojených s izolací jedinců i uzavřením institucí a otevírá prostor pro reflexi aktuálního složitého pandemického období i posilování mechanismů bránících v tomto kontextu svobodu imaginace i společenského fungování.

Michal Koleček — kurátor výstavy

Umělecká praxe Hannese Eggera, který se narodil v roce 1981 a žije a pracuje v Bolzanu v Jižním Tyrolsku, je charakteristická neokonceptuálním přístupem, zaměřuje se na upoutání pozornosti a interakci s veřejností. Jeho performance, site-specifické instalace i participativní projekty vybízejí publikum, aby zaujalo neobvyklý postoj a zamyslelo nad okolní realitou i způsoby, jakými sdílíme prostory, které obýváme. Pomocí uměleckých situací vytváří otevřené platformy a sleduje, jak se dále budou rozvíjet, jakmile se zapojí publikum. Obsahově se Hannes Egger zaměřuje především na dějiny filozofie, literatury, umění či architektury a rovněž na setkání s místní komunitou. Jeho zvukové performance jsou součástí cyklu, který nazývá **Perform Yourself / Hrajte sami**. Pod heslem **The artist is absent – perform yourself / Umělec není přítomen – hrajte sami** opouští galerijní prostor a nechává toto „jeviště“ návštěvníkům.

Obrací vztah mezi viditelností a neviditelností, publikum je středem pozornosti, přichází na scénu a umělec mizí. Interpretační zážitek tedy neprodukuje umělec a jeho tělo, neboť se stává součástí aktivity každého jednotlivého návštěvníka. Tato moderovaná zkušenost nabízí jasně definovaný rámec, kdy se během aktu účinkování zúčastnění diváci kreativně vztahují k realitě, která je obklopuje. Hannes Egger intenzivně pracuje s publikem již řadu let. Spolu s kurátorem Denisem Isaia vytvořil dílo nazvané **PERFORM!**, hru věnovanou performativnímu umění a jeho historii. V rámci vystoupení na festivalu La Muga Caula v Gironě uvedl publikum přímo na jeviště a ve zvukových představeních pro Museion v Bolzanu, Fondazione Barriera v Turíně, Kunsthalle Mewo v Memmingenu či Curitiba Biennial v Brazílii publikum režíroval vlastními pokyny.

Rok 2020 je poznamenán pandemií Covid-19. Vše začalo z kraje roku individuálními případy v Číně. V únoru a březnu se už pandemie nekontrolovatelně šířila Evropou. Spojení státy a po celém světě. Nejen, že pandemie zapříčinila tisíce úmrtí, ale také změnila životy mnoha lidí. Na globální úrovni to zažil každý a šíření viru pokračuje i letos na podzim, což vedlo vlády k radikálním krokům. Nastaly doposud jenom stěžejní představitelné situace a někteří si myslí, že se náš svět a naše vztahy změnila zcela radikálně. Přesto stále není zcela zřejmé, zda došlo ke skutečné transformaci a jestli jsme si z restriktivních opatření odnesli sociální a individuální ponaučení. Zdálo by se, že mnoho zůstalo nezměněno, ale očividně se naše vnímání světa rozdělilo na „před Covid-19“ a „po (nebo s) Covid-19“. Nyní na podzim je pandemie zpět v celé své síle.

Přežijeme tuto pandemii? A pokud ano, jak? Můžeme pod vlivem této celosvětové krize rozvinout nový a lepší svět? A pokud ano, jaký? Nebo zůstane svět takový, jaký je a vše se bude zhoršovat s narůstajícími nerovnostmi? Co má zůstat a co nenávratně zmizí?

Everything's Changed — Nothing's Changed...

Výstava sestává ze 3 (nebo více) částí:

1. Video performance Hannesa Eggera **Everything's changed – Nothing's changed**, kterou realizoval v září v Miláně, bude prezentována ve výloze galerie.

2. Galerie shromáždí nábytek (stoly a židle) z institucí (škol, univerzit, divadel, galerií atd.), které jsou z nařízení vlády uzavřeny a nábytek bude umístěn do prostoru galerie ve formě umělecké instalace.
3. Obyvatelé Ústí nad Labem (i odjinud) budou vyzváni prostřednictvím open callu, aby napsali dopis do Domu umění Ústí nad Labem o své zkušenosti s rokem 2020. Dopisy budou publikovány online a vystaveny v galerijním prostoru. Galerie si vyhrazuje právo nepublikovat takové dopisy, které neodpovídají etickým hodnotám Domu umění Ústí nad Labem.

Vybrané dopisy budou předány performativním umělcům (hercům, hudebníkům, performerům, tanečnickům...) k dalšímu zpracování. Ti je přetlumočí vlastním uměleckým jazykem. Tyto interpretace budou (v domácích podmínkách) zaznamenány a promítány v několika blocích v galerijní výloze. Za tyto aktivity dostanou umělci honorář. Dopisy budou také sloužit jako zdroj pro přípravu autorské knihy — jakési kroniky roku 2020. Odměnou za dopisy dostanou participující diváci autorské triko či plakát **Everything's Changed — Nothing's Changed**. Prostřednictvím těchto triček a plakátů bude výstava expandovat do veřejné sféry i do soukromí zúčastněných – na jejich těla či do jejich bytů.

Výstava je procesuální a snaží se co nejflexibilněji reagovat na konstantně se měnící situaci.

Hannes Egger — říjen 2020